

skaffes ganske bestemte Regler for Kirkebygningen her i Kjøbenhavn i Overensstemmelse med, hvad der gælder for det øvrige Land. Dette vil altsaa sige, at de Folk, som ville skaffe Pengene, maa skaffe dem „efter deres Andagt“, og for Resten nøjes med Statstilskud, men at vi herefter blive fri for denne Udskrivning paa de enkelte Sogne, som ikke har noget som helst Sted hjemme, hverken i Chr. V's eller i nogen som helst anden Lov, for saa vidt angaar Nybygning af Kirker, samt at vi endvidere ikke faa nogen ny Hjemmel til at underskrive Kirkebevillinger til ny Kirker paa samtlige Sogne eller paa samtlige Stadens Beboere. Det er altsaa under denne Forudsætning, jeg kan gaa med til det, og jeg tror, at en stor Del af det Parti, jeg tilhører, gaar med til den Bevilling under denne Forudsætning, fordi vi derved faa lige Ret gældende for Kjøbenhavn som for det øvrige Land og ikke faa denne højst upopulære Udskrivning til Kirker her, som jo ikke gør nogen Gavn. Ja, det maa jo siges, at den har gjort Demokratiet nogen Gavn ved Valgagitationen herinde, men vi ere jo snart over det Tidspunkt, hvor vi satte Pris paa den Slags Ting. — Da jeg nu har Ordet, vil jeg tillade mig at gøre nogle Bemærkninger om Ændringsforslaget Nr. 189. Det angaar jo disse kristelige unge Mænd. Jeg vil her rette nogle Bemærkninger til det ærede Medlem for Ribe (Busk). Det ærede Medlem kom med et meget veltalende Forsvar for disse unge Mænd. Jeg kan for det første ikke i Veltalenhed naa op til det ærede Medlem, og ikke heller vil jeg rette noget Angreb paa disse unge Mænd. Det har jeg aldeles ikke i Sinde, thi hvis de arbejde paa at naa noget godt, kan det kun glæde mig, der har Agtelse for ethvert Arbejde i god Retning. Jeg har altsaa intet Had til disse unge Mennesker. Jeg er imidlertid en bestemt Modstander af at give denne Forening en Understøttelse her paa Finansloven, dels paa Grund af de Konsekvenser, dette kan medføre, og dels fordi den Retning, den skal gives til, er mig saa usympatetisk, som vel tænkes kan. Det ærede Medlem bekæmpede en tænkt Modstander i sit Forsvar for disse unge Mænd, idet han opstillede den Sætning, at vi antog, at de tilhørte den indre Mission, hvad de slet ikke gjorde. Det Forsvar, det ærede Medlem fremkom med, var i det hele et højst mærkeligt Forsvar, thi det ærede Medlem læste Foreningens Love op, og i disse Love stod der, at i Bestyrelsen er der 9 eller 11 Medlemmer — jeg husker

nu ikke hvor mange, men det er jo lige meget — og at der er en Lovtvang for, at en af dem skal vælges af den herværende Indremissions Bestyrelse. Endvidere er der en Kontrollkomite, der træder sammen en Gang om Aaret, og som bestaar af 13 eller 15 Medlemmer — det er atter ligegyldigt hvor mange — og af disse skulle to vælges af den indre Mission i Kjøbenhavn. Nu maa jeg nok spørge: Er det saa ikke en indremissionsk Forening? Hvad er det da for en kirkelig Forening? Hvis det var en Forening, som alle kirkelige Retninger, Grundtvigianere, højirkelige, Indremissionsfolk, og hvad de nu alle hedde, vare enedes om, saa vilde der jo staa, at der skal vælges en Indremissionsmand, to Grundtvigianere, tre højirkelige, eller at andre Forholdstal skulle anvendes. Men nu er Forholdet det, at det ved Lov er sikret, at der skal vælges en Indremissionsmand til Bestyrelsen og to til Kontrollkomiteen, og der staaer ikke noget Forbud imod, at alle de andre ogsaa kunne være Indremissionsmænd, og saa kende vi jo nok det. Det er noget lignende, som vi kende andre Steder fra. Vi kunne saaledes nævne, at vi jo i Rigsdagen have to Ting her, og at der er en Del af det høje Landstings Medlemmer, der ere kongevalgte. Vi vide jo, hvad det betyder for at give hele Tinget sit Præg. Saaledes kunde det jo vel ogsaa være, at dette her, bevidst eller ubevidst, gav hele Foreningen sit Præg, at nogle Stemmer i Bestyrelsen skulle være af en bestemt Art; det er at tone Flaget rent og ærligt, saa det ikke kan misforstaaes. Ja, jeg vil nu ikke staa her og tale Tysk i Tinget, thi af gammel Erfaring ved jeg, at det ikke er velset, og at man helst skal holde sig til sit Modersmaal. Dels kan det være til Skade for dem, der ikke forstaa det, men ogsaa for Taleren selv, kan det være uheldigt, og jeg vil ikke komme ind i nogen af de Tilfældigheder. Jeg vil blot sige, at jeg saa en Gang i et tysk Blad, „Fliegende Blätter“, et Billede, der viste to smaa Skomagerdrengene staaende uden for en Port, og saa sagde den ene til den anden: Skal vi gaa igennem den Port, derved kan vi skyde Genvej? Nej, sagde den anden, ser du ikke, at her staaer over Porten: „Hier ist kein Durchgang“, saa kan vi ikke gaa igennem. Naa, svarede den anden, du er dog alt for naiv, netop det, at her staaer, at der ingen Gennemgang er, er jo et Tegn paa, at der er en Gennemgang, ellers vilde Folk jo ikke skrive det paa Porten. Netop det, at der staaer i vedkommende Forenings Love, at der skal være en Missionær, valgt af